

empler, og jeg ønsker Regeringens Forslag om Ændringer i Ligbrændingsloven udvidet, saa at det i højere Grad kommer til at tage Hensyn til de Ønsker, der ere fremsatte af Foreningerne for Ligbrænding, og at faa ophævet de Bestemmelser af forskellig Art, der nu vanskeliggøre, at denne Sag kan blive mere almindelig. Jeg fremsætter her intet Ønske om tvungen Ligbrænding eller om at faa Indflydelse paa Folks Overbevisning om dette Forhold, jeg ønsker kun Frihed til at faa Ligene brændte for dem, der ønske denne Form, saavel som Frihed for dem, der ønske den gamle Jordfæstelse bibeholdt, til at kunne faa Jordfæstelse foretagen.

Som jeg sagde før: det forekommer mig, at det bedste vilde være, om man gik den Vej, at naar de afdøde intet Ønske have efterladt sig om, at der skal foretages Jordfæstelse, skulde de efterlevende være berettigede til at lade Ligbrænding foretage, hvis de ønskede det; i alle de Tilfælde, hvor de afdøde havde efterladt sig Ønske om Ligbrænding, maatte denne naturligvis foretages. Men for saa vidt man foreløbig ikke ønskede at gaa saa vidt, som jeg i alt Fald ønsker, vil jeg anmode Tingets øvrige Medlemmer om at medvirke til, at vi faa lidt mere Frihed paa dette Omraade, end vi have haft før.

Jeg vil gerne henlede Opmærksomheden paa, om det ikke kunde være formaalstjenligt ved denne Lejlighed at bestemme, at alle Kolera- og Pestlig skulde brændes. Saa vidt jeg ved, er dette lovbestemt i England, og det er, saa vidt jeg ved, ogsaa sket ved en enkelt Lejlighed herhjemme, da en kolerasyg Sømand afgik ved Døden, at det bestemtes — formentlig af Autoriteterne —, at hans Lig skulde brændes. Det forekommer mig, at det vilde være en formaalstjenlig Fremgangsmaade, om man lovfæstede, at i alt Fald i slige Tilfælde skulde Ligene brændes.

Jeg forudsætter, at denne Sag vil blive henvist til Udvalgsbehandling, og jeg haaber da, at de forskellige Partier saa vel som den høje Regering ville vise sig velvillige overfor de Ændringsforslag, jeg her har tilladt mig at antyde. Det forekommer mig, at Ligbrænding er den mest hygiejniske Behandling af Ligene, den, der er mest i Overensstemmelse med det Krav, Sundhedsautoriteterne i sin Tid have stillet, og den, der rummer de mindste Farer for de levende Samfundsmedlemmer, og det er en Fremgangsmaade, der ikke er stridende mod Religionen eller andre Samfundsopfattelser. Som allerede nævnt

er det Frihed, jeg ønsker paa dette Omraade til at foretage Ligfærden paa den Maade, de afdøde have udtalt Ønske om i levende Live, eller som de efterlevende maatte finde stemmende med den afdødes Karakter og Opfattelse.

Johan Knudsen: Jeg formoder, at de allerfleste af os ere enige om dette Lovforslag, og jeg vil derfor fatte mig meget kort. Ganske vist hørte jeg nu, at det ærede Medlem fra Fakse (Stauning), der talte sidst, ønskede mere vidtgaende Bestemmelser. Men det ærede Medlem vil dog sikkert give mig Ret i, at det foreliggende Lovforslag er et Fremskridt fremfor de nu bestaaende Bestemmelser. Naar det i Bemærkningerne anføres, at Ligbrænding ofte ikke finder Sted, skønt det i Virkeligheden har været den afdødes Ønske, da er det sikkert rigtigt. Ved Bestemmelsen om, at Ønsket om Ligbrænding skal foreligge i Testamentsform, vanskeliggør den hidtidige Lov Ligbrændingen, der for overmaade mange staar som den mest tiltalende Begravelsesform baade set fra et hygiejnisk og fra et æstetisk Standpunkt, men der er ingen Grund til at lægge en Bevægelse, der baade er naturlig og forklarlig, Sten i Vejen. Den i Lovforslaget nævnte i to Vitterlighedsvidners Nærværelse af den afdøde afgivne Tilkendegivelse af, at han ønsker at faa sit Lig brændt, mener jeg er fuldtud tilstrækkelig. Ligeledes er det naturligt, at Forældre kunne tage Bestemmelse om, hvorvidt deres Børns Lig skulde brændes eller jordfæstes, dog at Børnenes Medvirkning kræves, naar de ere over 15 Aar gamle, hvilket vel vil sige, at Ligbrænding ikke skal kunne finde Sted, medmindre Børn over 15 Aar have udstedt den før omtalte Attest.

Den gældende Lovs Bestemmelser om 18 Aar foreslaas forandrede til at omfatte enhver, der er personlig myndig. Det hører jo til Undtagelserne, at Kvinder ere gifte end sige Enker eller fraskilte Hustruer, inden de have naaet 18 Aars Alderen, men Undtagelser findes, og det er rimeligt, at Friheden til at tage Bestemmelse om Ligbrænding udstrækkes til at gælde ogsaa disse Undtagelsestilfælde.

I Lovforslagets 3die Stykke staar der, at hvis Tilkendegivelsen er oprettet for Vidner, „og der fra nogen vedkommendes Side rejses Indsigelse imod den, skulde Vidnerne, forinden Ligbrænding paa dette Grundlag tilstedes, vedkende sig deres Underskrift for Politimesteren.“ Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem fra Fakse